

LA SOPA DE PEDRA

* **NIVELL:** A partir de 3 anys.

* **TEMA:** Pau, cultura de pau.

* **DURADA:** 1 hora.

* **OBJECTIUS**

- Treballar els conceptes de Pau, unió i col·laboració a partir d'un conte

* **DESENVOLUPAMENT DE L'ACTIVITAT**

Nens i nenes de 3-4 anys:

La persona que dinamitza l'activitat llegeix el conte de "La sopa de pedra".

Un cop llegit el conte els nens i nenes representen el conte fent una sopa de pedra a l'aula.

Sortim al pati a buscar una pedreta, cada criatura n'ha de tenir una.

Les posem damunt les taules i les pintem en forma d'aliments: una pastanaga (pintarem taronja), un all (pintarem la pedra de color blanc), patates, cebes, porros, pollastre, peix, oli, sal...

Seguidament, les deixem assecar i preparem un cossi a on cuinar-la: un cul d'ampolla de plàstic transparent, una gerra de vidre...

Un cop seques, cada nen i nena posarà el seu ingredient dins el cossi de manera que tothom pugui veure els mil i un colors de les pedretes-ingredients que hi ha a la nostra sopa. Si es permet, es pot posar aigua dins el cossi. O senzillament, deixar-lo en un lloc ben visible de la sala per tal de recordar la riquesa dels colors, la riquesa de la col·laboració de la sopa de pedres, la nostra pròpia sopa!

Nens i nenes de 5 o més anys:

La persona que dinamitza l'activitat llegeix el conte de "La sopa de pedra".

Un cop llegit el conte els nens i nenes representen el conte fent una sopa de pedra a l'aula.

Sortim al pati a buscar una pedreta, cada criatura n'ha de tenir una.

Cadascun ha d'escriure en la seva pedreta un ingredient que vulgui posar a la sopa, però seran ingredients de pau: escoltar quan em parlen, somriure, no cridar... Esperar que s'assequin els missatges -ingredients i un cop secs es posen dins un cossi per tal de fer-ne la nostra pròpia recepta, es pot omplir d'aigua. Ja tenim la nostra sopa de pedra!

* **MATERIAL NECESSARI**

- El conte de la sopa de pedra
- Per a la mainada més petita pinzells i colors, per als més grans retoladors permanents.
- Pedretes del pati
- Un cossi transparent que deixi veure els ingredients de la sopa

- **EL CONTE:**

En un poble petit, una dona va tenir una gran sorpresa quan un estrany va trucar la porta de casa seva: _toc, toc!. Correctament i elegantment vestit, li demanà: _No tindríeu pas alguna cosa per menjar?. _Ho sento, va dir ella, _però ara no tinc res a casa.

_No es preocupi, va dir amablement l'estrany, _tinc una pedra de sopa dins el sac, si vostè em deixés un cossi amb aigua bullint, podria cuinar la millor sopa de pedra que mai haurà provat. Això sí, cal que sigui un cossi ben gran.

La dona, plena de curiositat, va decidir ajudar-lo i li va entregar el cossi. El seu fill, que de seguida va voler acompanyar aquell personatge estrany que deia poder fer la sopa més bona del món es va oferir a fer un gran foc. Van sortir a la plaça del davant, i allà mateix van encendre un gran foc i van posar-hi el cossi gegant. Ben aviat, l'home ben vestit i el soroll de l'aigua que bullia van atraure un allau de famílies que s'anaven acostant a la plaça. L'estrany, va deixar caure una pedra dins l'aigua: _Xoof! Llavors, amb una cullera que havia dut el flequer de la plaça va remoure una mica l'aigua i va dir: _ MMMMmmmmmm, deliciosa! Però... hi faltaria una mica de patates encara.

_Jo tinc patates a casa va exclamar una jove, i de seguida va dur a la plaça un grapat de patates acabades de collir de l'hort i ben pelades. L'estrany va tornar a provar la sopa que feia estona que bullia amb les patates i la pedra dins i va dir: _Boníssima! Si tinguéssim alguna altra verdura seria absolutament perfecte! I una de les veïnes va córrer cap a casa tornant amb un manat de patates, un jove va dur fulles d'api, i una altra dona va arribar amb un grapat de cebes grans i rodones. Tot, va anar a parar dins el gran cossi.

Després d'una estona de remenar l'olla, l'estrany va tornar a provar la sopa i va dir, _ara sí que sí que ja està, una mica de sal i la sopa estarà llesta! _Sal? Aquí la té va dir la dona que havia deixat el cossi.

_Doncs ara sí que només calen plats i culleres i la sopa estarà llesta per a tothom qui en vulgui. La gent va córrer cap a casa seva i va tornar amb plats, culleres gots... I algú també amb un porró de vi, una coca de pa i fruites.

Com que feia un bon dia, van asseure's a la mateixa plaça del poble menjant i gaudint del que realment va ser la millor sopa de pedra que mai havien provat i el millor àpat i festa que mai aquell poble havia viscut.

Aquell meravellós dia de tardor havia estat la primera vegada que tot el poble compartia el seu menjar. Mentre reien, ballaven i se sentien estranyament feliços, l'home elegantment vestit, sense dir res a ningú, va agafar la seva motxilla i va marxar del poble, deixant dins el cossi gegant, una sopa que ja no hi era i una pedra rodona i calenta encara que ha servit als vilatans i vilatanes del poble per fer de tant en tant la sopa més deliciosa del món.

- **AUTORIA:** CeDRe de la Coordinadora d'ONG Solidàries a partir d'una dinàmica del Centro Aragonés de Recursos para la Educación Intercultural.